

Arbeidskraft, der maa være udeelt ved dette Embedes Bestyrelse og altsaa ikke kan taale nogen Deling med tillige at anvendes paa Byfogedembedet i Kolding. — Der er nu saavel i Motiverne til det foreliggende Lovudkast som i Betænkningen anført som en Hovedgrund imod det af os stillede Forslag om at gjøre Kolding Herred med 8000 Indvaanere til en egen Jurisdiction, at det har for ringe Folkemængde, for ringe Udstrækning til at kunne udgjøre en Jurisdiction for sig. Nødvendigheden heraf kunne vi ikke anerkjende; det maa være os tilladt, som stridende herimod, at paaberaabe os Exemplet fra andre Jurisdictioner her i Landet, hvor der er Landjurisdictioner alene med en lignende eller mindre Folkemængde. Jeg skal her nævne, efter de Oplysninger, som man har fra Tillæget til Loven af 19de Februar 1861, som nogle Landjurisdictioner, der have mindre Folkemængde end 8000: Skabs Herred med 7,745, Holsteinborg Vind med 6,148, Hvetbo Herred med 6,827, Ribe Herred med 6,410, hvilket Antal nu som bekendt er formindsket ved Fredeslutningen, idet det er gaaet ned til 6000 paa Grund af, at det Folketal, som er lagt til Ribe Amt fra det Slesvigiske, er mindre end det Folketal, der fra Ribe Amt er overgaaet til det Slesvigiske. Jeg nævner ikke de mindre Jurisdictioner, hvor der tillige er en mindre Kjøbstad, eller dem paa Bornholm, men det er kun de rene Landjurisdictioner, jeg har nævnt. Naar hertil kommer de særegne Forhold, som medføre Nødvendigheden af en god, dygtig og kraftig Justitsadministration, troer jeg ikke, at nogen Indvending kan gjøres imod det ringe Folketal, som der vil komme paa denne Jurisdiction. Det er i Udvalgets Betænkning anført som en Indvending imod Regjeringens Forslag, at dettes Gjennemførelse vil kunne medtage længere Tid, og i saa Henseende har Udvalget henviist til Indholdet i Lovudkastets § 4 og Motiverne hertil som et Argument, men det forekommer mig, at den samme Indvending kan gjøres imod Udvalgets Forslag, thi vi vide ikke, hvad der berettiger Udvalget til at anføre i Betænkningen, at det ikke vilde være for dristigt at forudsætte, at Byfogden i Kolding maatte finde sig i for sit Betkomende at gaae ind paa den foreslaaede Ordning, naar der tillægges ham Forskjellen

imellem Gagen for et første og et anden Classes Embede. Jeg kan kun sige saa Meget, at Byfogden i Kolding ikke har givet en Erklæring om, at han ønskede noget Saadant, og det vil Udvalget vistnok heller ikke kunne mene. Efter den ærede Ordførers Udtalelser idag maatte jeg snarere troe, at den nævnte Udtalelse sigtede til, at, da man kun havde at gjøre med een Embedsmand, meente man, at man maaskee kunde formaae ham til at søge et andet Embede, og faae en anden Embedsmand til at forestaae det nye Embede. Saaledes som Ytringen staaer i Betænkningen, forekommer det mig ikke, at den paa nogen Maade er begrundet. Den ærede Ordfører anførte frendes som Indvending imod vort Forslag, at derved vilde der indtræde en endelig Ordning, nemlig til 1ste April 1867, men det forekommer mig, at dette er en Fordeel derved. Det er ingen videre endelig Ordning, end at naar vi faae den store Ordning, der staaer paa Dagsordenen, nemlig Ordningen af Retspleien, adskilt fra Administrationen, og en ny Retsorganisation i Almindelighed, er det en Selsfølge, at dette Herred vil dele Stæbne med de øvrige Herred, men det forekommer mig ønskeligt, at man vedtager en Ordning, hvorved det strax faaer en mere stabil Charakter, end ved et Forslag, hvorved Ordningen bliver saa løs, at den Intet bethder. Det forekommer mig i det Hele, at Udvalgets Forslag med Hensyn til Tiden, det kan ventes at træde i Kraft, er ligesaa svævende og usikkert som Regjeringens Forslag, og at den i Betænkningen i saa Henseende fremsatte Indvending imod dette ogsaa rammer Udvalgets Forslag. Det er af den ærede Ordfører anført som en Fordeel ved og som et vigtigt Argument for Udvalgets Forslag, at man ikke derved fik en Embedsmand, der blev stillet alene — saaledes troer jeg, han udtalte sig, — med Jurisdictionen af forhenværende slesvigiske Distrikter, og dertil sigte ogsaa de Ord, som ellers forekomme mig noget dunkle, i Udvalgets Betænkning: „at det letteligen kunde indvirke mindre gunstigt paa Opnaaelsen af Hovedsiemedet med Indlemmelsen i Kongeriget, om den hele østlige Sognegruppe samledes i een Jurisdiction for sig.“ Jeg svorer hertil, at jeg ikke har Noget imod, om det kunde have stillet sig saa-